

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Кърджали , 08.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ в публично заседание на осми юли, през
две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Деян Г. Събев

при участието на секретаря Красимира Хр. Боюклиева
в присъствието на прокурора Дафин Бойчев Каменов (ОП-Кърджали)
като разгледа докладваното от Деян Г. Събев Частно наказателно дело №
20215100200120 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото се движи по реда на чл.12 ал.1 и сл. от
Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане
на наказание лишаване от свобода или на мерки, включващи лишаване от
свобода /ЗПИИСАННЛСМВЛС/.

Образувано е по постъпили чрез Министерство на правосъдието на
Република България попълнено и подписано удостоверение по чл.4 от
Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 год. за прилагане на
принципа за взаимно признаване на съдебни решения по наказателни дела, с
които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи
лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз,
съгласно образца по приложението към същото - на датски език, ведно с
превод на български език, както и съдебните решения, въз основа на които е
издадено удостоверението – на датски език и на български език, за признаване
на присъда, постановена в Кралство Дания по отношение на българския
гражданин С. ЕР. М., роден на * год., осъден на наказание 3 години
„лишаване от свобода”.

Лицето, което е осъдено на наказание „лишаване от свобода” от датски съдебен орган – С. ЕР. М., с постоянен адрес в с.П. Ж. №*, общ.К., обл.К. /като трите имена, постоянния адрес на лицето и неговото ЕГН са установени чрез извършена служебна справка в Регистър на населението – НБД „Население” по реда на Наредба № 14/18.11.2009 год./, не се явява в съдебно заседание - не е намерен на регистрираният му постоянен и настоящ такъв, като по данни от удостоверението осъденото лице се намира в издаващата държава и ще бъде осъществен трансфера му в изпълняващата държава. Назначеният му на основание § 4 от ДР на ЗПИИСАННЛСМВЛС, във вр. с 94 ал.1 т.8 от НПК защитник – адв.Е. Н. от АК – К., в съдебно заседание изразява становище, че са налице условията за признаване на присъдата на датския съд, с която на С.М. е наложено наказание „лишаване от свобода”.

Прокурорът от ОП – К. изразява становище, че са налице предпоставките за частично признаване на присъдата на датския съдебен орган, с която българския гражданин С. ЕР. М. е осъден на наказание „лишаване от свобода”, тъй като две от деянията, за които е признат за виновен, не представляват престъпления по българското законодателство, както и че следва същата да се изпрати за изпълнение на Окръжна прокуратура - К..

Съдът, като прецени обстоятелствата по делото, приема за установено следното:

От приложеното по делото удостоверение по чл.4 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 год. за прилагане на принципа за взаимно признаване на съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз, се установява, че с Присъда № SS 1-13165/2020 от 25.06.2020 год. на Окръжен съд – Копенхаген, потвърдена с Присъда № S-1825-20 от 12.02.2021 год. на Източния висш съд на Дания, влязла в сила на 12.02.2021 год., българският гражданин С. ЕР. М., роден на * год., е осъден на наказание „лишаване от свобода”, с обща продължителност - 1 095 дни /3 години/.

В удостоверението е посочено, че съдебното решение се отнася за общо 3 деяния, които са описани, както следва: „1. Нарушение на Закона за

железопътния транспорт - § 116, параграф 1, № 4, вж. § 46 – за това, че на 4 март 2020 г. около 11.45 е пребивавал на релсовия път между гара Нордхаун и гара Свенемюлен, Копенхаген изток, без необходимото разрешение от Управляващия инфраструктурата или от железопътната компания; 2. Причиняване на железопътна катастрофа съгласно § 183 (1) от Наказателния кодекс, отчасти опит вж. § 21 – тъй като на 4 март 2020 г. около 11.45 на релсовия път между гара Нордхаун и гара Свенемюлен, Копенхаген изток, с намерение да причини вреда на друго лице или имущество, като предизвика железопътна катастрофа, подсъдимият поставя метална щанга (буфер) с приблизително тегло 25 килограма напречно на релсите, за да отклони идващите влакове, след което S-вак номер 15235 с около 120 пътници и машинист на локомотива се удря в металната щанга, която впоследствие засяда под влака, причинявайки щети на влака и на релсите за общо 167 186 датски крони; до телесна повреда не се стига, тъй като влакът не дерайлира напълно, а само излиза от релсите дотолкова, доколкото лявото колело на предната ос на влака се повдига приблизително на 7-10 см от релсовата глава; и 3. Причиняване на големи смущения в движението на обществени транспортни средства съгласно § 193 (1) от Наказателния кодекс – тъй като на 4 март 2020 г. около 11.45 по противозаконен начин обвиняемият е осутил движението на обществени транспортни средства, тъй като се е намирал на релсовия път между гара Нордхаун и гара Свенемюлен, Копенхаген изток, и е поставил метална щанга (буфер) с приблизително тегло 25 килограма напречно на релсовия път, с което е направен опит S-вак номер 15235 да бъде изваден от релсите, както е описано в обвинение 2, и което действие довежда до отмяна на 272 влака и закъснение на 104 влака, тъй като движението на влаковете впоследствие е било преустановено до около 14 ч. и 5 мин.”. В удостоверението са описани и съставите на съответните престъпления от датския Наказателен кодекс и Закон за железниците, ведно с предвидените за тях наказания.

С оглед данните, съдържащи се в удостоверението и приложените към него доказателства, съдът намира, че са налице всички предпоставки за признаване и изпълнение на посочените съдебни решения за налагане на наказание „лишаване от свобода” на българския гражданин С. ЕР. М..

Съгласно чл.7 ал.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, компетентен да разгледа

настоящото дело е К. окръжен съд, с оглед обстоятелството, че С. ЕР. М. е български гражданин, с регистриран постоянен адрес в с.П. Ж. №*, общ.К., обл.К., видно от извършената по реда на Наредба № 14/18.11.2009 год. служебно справка в Регистър на населението – НБД „Население”.

От данните по делото се установява, че решението за налагане на наказание „лишаване от свобода” на С.М. е постановено от съдебен орган на държава – членка на ЕС за извършени наказуеми деяния, които съгласно нейния национален закон се преследват като престъпления. Деянията са извършени на територията на издаващата държава – Кралство Дания. Анализирайки престъпленията, извършени от осъденото лице, по повод на които се е развило производството по налагане на наказание „лишаване от свобода”, съдът констатира, че престъплението по т.2 представлява престъпление и по българското законодателство – такова по чл.340 ал.1 от НК на Република България - повреждане на подвижен железопътен състав или съоръжение, с което е създадена опасност за живота на друго или за значително повреждане на чужд имот, т.е. налице е изискуемата от разпоредбата на чл.8 ал.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС двойна наказуемост за престъпленията, основните признаци на които съвпадат, независимо от разликите в съставите им. В тази връзка съдът намира за неоснователно искането на прокурора за постановяване на частичен отказ от признаване и изпълнение на посочената по-горе присъда на датския съдебен орган, респ. за постановяване на частично признаване на този съдебен акт, тъй като макар и две от описаните деяния, представляващи престъпления по датското законодателство, за извършването на които С.М. е признат за виновен и осъден, не съставляват престъпления и по българското законодателство, то третото от тях /както бе посочено по-горе/ представлява престъпление и по българското законодателство, като за всички тях на С.М. е наложено едно наказание – 3 години „лишаване от свобода”, което прави разделянето им, респ. постановяване на частичен отказ от признаване и изпълнение или частично признаване на съдебния акт, невъзможно.

Посочено е в удостоверението, че лицето се е явило лично на съдебния процес, вследствие на който е постановено решението; както и че осъденото лице се намира в издаващата държава и е дало съгласието си изпращане на съдебното решение и удостоверението, като към материалите по делото е

приложено писменото му становище в тази връзка /на датски език, ведно с превод на български език/. Като основание за изпращане на съдебното решение и удостоверението на изпълняващата държава е посочено, че същите се изпращат, за да засвидетелстват увереността на издаващия орган, че изпълнението на наказанието от страна на изпълняващата държава ще спомогне за постигане на целта за улесняване на социалната реинтеграция на осъденото лице, и изпълняващата държава /т.е. Република България/ е държавата, чийто гражданин е осъденото лице и в която същото ще бъде депортирано, след като бъде освободено от изпълнение на наказанието, съгласно заповед за експулсиране или депортиране, съдържаща се в съдебното решение или в акт на съдебен или административен орган или на друга мярка, взета в резултат на съдебното решение.

Следва да се посочи в тази връзка, че в настоящият случай не се изисква съгласие за трансфер на осъденото лице С.М., съгласно разпоредбата на чл.22 ал.2 т.1 и т.2 от ЗПИИСАННЛСМВЛС – същият е български гражданин и ще бъде депортиран в Република България, след като бъде освободен от изпълнение на наказанието, съгласно заповед за експулсиране или депортиране, съдържаща се в съдебното решение или в акт на съдебен или административен орган или на друга мярка, взета в резултат на съдебното решение.

Съдът намира, че са налице всички условия за признаване и изпълнение на посоченият по – горе съдебен акт, с който на С.М. е наложено наказание „лишаване от свобода”. Не са налице и основанията за отказ от признаване и изпълнение на този съдебен акт, или за частично признаване и изпълнение на същия, визирани в разпоредбите на чл.15 и чл.16 от ЗПИИСАННЛСМВЛС. Не са налице и основания за приспособяване на наложеното на С. ЕР. М. наказание по смисъла на разпоредбите на чл.13 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, доколкото предвидения срок на наказанието „лишаване от свобода” за престъплението по чл.340 ал.1 от НК на Република България е от пет до петнадесет години, т.е. максималния срок на наказанието „лишаване от свобода” за това престъпление по българския наказателен кодекс надвишава срока на наложеното от датския съдебен орган на осъденото лице С.М. наказание „лишаване от свобода” за срок от 3 години.

Видно от представените писмени доказателства по делото – справка за

съдимост и справки от Унифицираната информационна система на Прокуратурата на Република България, Регистъра на лица с неприключили наказателни производства в Прокуратурата на Република България и Централизираната информационна система на следствените служби, С. ЕР. М. не е осъждан и срещу него няма неприключили наказателни производства в Република България.

Ето защо, съдът намира, че следва да бъде призната и да бъде постановено изпълнението на Присъда № SS 1-13165/2020 от 25.06.2020 год. на Окръжен съд – Копенхаген, потвърдена с Присъда № S-1825-20 от 12.02.2021 год. на Източния висш съд на Дания, влязла в сила на 12.02.2021 год., с която българският гражданин С. ЕР. М., роден на *год., е осъден на наказание „лишаване от свобода”, с обща продължителност на наказанието - 1 095 дни /3 години/, за извършени престъпления по § 116, параграф 1, № 4 от Закона за железопътния транспорт и по § 183 (1) и § 193 (1) от Наказателния кодекс на Кралство Дания. Така наложеното наказание „лишаване от свобода” осъденото лице С.М. следва да изтърпи при първоначален „общ” режим, на основание чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС. От общия срок на същото наказание, на основание чл.12 ал.9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, следва да бъде приспадната изтърпяната част от наказанието и временното му задържане, в размер на 371 дни, изчислени към 10.03.2021 год. На основание чл.18 ал.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС следва незабавно да се изпрати заверено копие от решението на Окръжна прокуратура – К., за предприемане на необходимите действия за реализиране на трансфера по реда на чл.26 от ЗПИИСАННЛСМВЛС; а след влизане в сила на решението, заверен препис от същото следва да се изпрати на Министерство на правосъдието на Република България и на Върховна касационна прокуратура. За влизане в сила на решението следва да се уведоми и компетентния орган на издаващата държава, в превод на английски език. На основание чл.18 ал.3 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, на компетентния орган на издаващата държава – Министерство на правосъдието на Кралство Дания, следва да се предостави информация за приложимите правни разпоредби относно предсрочното освобождаване по българското законодателство, в превод на английски език.

Водим от изложеното, Окръжният съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА И ПОСТАНОВЯВА ДА СЕ ИЗПЪЛНИ в Република България Присъда № SS 1-13165/2020 от 25.06.2020 год. на Окръжен съд – Копенхаген, потвърдена с Присъда № S-1825-20 от 12.02.2021 год. на Източния висш съд на Дания, влязла в сила на 12.02.2021 год., с която българският гражданин С. ЕР. М., роден на * год., с постоянен адрес – с.П. Ж. № *, общ.К., обл.К., с ЕГН *****, **е осъден на наказание „лишаване от свобода”, с обща продължителност на наказанието - 1 095 дни /3 години/,** за извършени престъпления по § 116, параграф 1, № 4 от Закона за железопътния транспорт и по § 183 (1) и § 193 (1) от Наказателния кодекс на Кралство Дания.

ПОСТАНОВЯВА така наложеното наказание „лишаване от свобода” да бъде изтърпяно от С. ЕР. М. при първоначален „общ” режим, на основание чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС.

ПРИСПАДА от общия срок на така наложеното наказание „лишаване от свобода” на С. ЕР. М. изтърпяната част от наказанието и временното му задържане, в размер на 371 дни, изчислени към 10.03.2021 год., на основание чл.12 ал.9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Заверено копие от решението да се изпрати незабавно на Окръжна прокуратура – К., за предприемане на необходимите действия за реализиране на трансфера по реда на чл.26 от ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Преписи от решението, след влизането му в сила, да се изпратят на Министерство на правосъдието на Република България и на Върховна касационна прокуратура.

Да се уведоми компетентния орган на издаващата държава – Министерство на правосъдието на Кралство Дания, за влизане в сила на решението, в превод на английски език.

На компетентния орган на издаващата държава – Министерство на правосъдието на Кралство Дания, да се предостави информация за приложимите правни разпоредби относно предсрочното освобождаване по българското законодателство, в превод на английски език.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд - Пловдив в 14 -
дневен срок от днес.

Съдия при Окръжен съд – Кърджали: _____